Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XOboE/4/2025
Identifikačné číslo spisu:	2111214801
Dátum vydania rozhodnutia:	14.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2111214801.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Lenka Praženková, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava IČO: 35 807 598, proti povinnému N. C., zomr. X.XX.XXXX, naposledy bytom R., vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37Er/436/2011, o vymoženie 719,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 10CoE/508/2013-46 zo dňa 22. januára 2014, takto,

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením 10CoE/508/2013-46 z 22.1.2014 v prvom výroku návrh oprávneného na prerušenie konania a predloženie predbežných otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a Ústavnému súdu Slovenskej republiky zamietol. Druhým výrokom potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd v prvom výroku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a druhým výrokom exekúciu zatavil.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.3.2014, čo do výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa
§ 109 ods. 1 písm. c) OSP odvolanie. Zároveň voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený podaním zo dňa 17.3.2014 aj dovolanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania treba ako nedôvodný zamietnuť a dovolacie a odvolacie konanie zastaviť.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP účinného od 1.7.2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto najvyšší súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, 3Oboer/58/2013, 3Oboer/148/2013, 6Cdo/323/2012 a 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmavanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcii, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

6. Dovolací súd ďalej konštatuje, že lustráciou v registri obyvateľov (č. l. 129) bolo zistené, že povinný dňa 7.11.2023 zomrel. Dedičské konanie po povinnom bolo vedené na Okresnom súde Trnave pod sp. zn. 33D/140/2023, 9Dnot/154/2023. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 19.1.2024, sp. zn. 33D/140/2023, 9Dnot/154/2023 v prvom výroku konanie o dedičstve zastavil. Druhým výrokom rozhodol, že vydáva majetok nepatrnej hodnoty pozostalej dcére, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa (§ 188 ods. 1 CMP) Súd zároveň uviedol, že v prípade zastavenia dedičského konania pre nepatrný majetok, ktorý súd vydáva osobe, ktorá sa postarla o pohreb poručiteľa, zákonní dedičia nezodpovedajú za žiadne dlhy poručiteľa. Vzhľadom na uvedené sa žiadny subjekt nestal nositeľom povinností, ktoré sú predmetom tohto konania.

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP, na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. (ods. 2)

9. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

10. Podľa § 63 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. (ods. 1) V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve. (ods. 2) Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (ods. 3).

11. Smrť povinného je objektívna právna skutočnosť, spôsobujúca zánik jeho spôsobilosti mať práva a povinnosti (§ 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a tým aj stratu procesnej subjektivity (§ 61 CSP).

12. Uvedená skutočnosť - nedostatok procesnej subjektivity povinného - indikuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý má za následok obligatórne zastavenie konania. Dovolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že voči dedičom po poručiteľovi nie je viac možné viesť exekučné

konanie, nemožno naplniť účel exekučného konania, preto konanie o dovolaní oprávneného podľa § 63 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastavil bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

13. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

14. Oprávnený podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 OSP a § 10 ods. 1 a 2 OSP v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 CSP v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu.

15. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

17. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.